

In octava Penthecostes

118

tot part: p que pnt ascedere in regnu dei. Et quia
 ascensio vel ingressus regni celoꝝ fieri non potest
 absq; fide z sacramentis dñice passiois: recte sub
 infer. ¶ Et sicut moyses exaltavit serpentē in de/
 seronita exaltari oportet filiū hominis: vt omis qui
 credit in ipm nō peat: sed habeat vitam eternam
 Mira magisterij celestis arte dñs magistrū legi/
 mosayce ad spiritalē legis eiusde sensum inducere
 recordās historie veteris z hanc in figurā sue pas/
 sionis atq; humane saluationis factā edifferens.
 Narrat quippe liber numeroꝝ: quia presus i be/
 remo populū israel itineris logi ac laboris mur/
 murauerūt p̄ra dñm z moyses id eoꝝ dñs imi/
 serit in illum ignitos serpentes: ad quoz plagas
 moresq; plurimoz cū clamaret ad moysen z ipse
 oraret. p eis iussit eū facere serpentē enē z pone/
 re p signo: qui percussus inquit aspexit in eū viuet.
 Et ita factū est. Plaga igit serpentū ignitoꝝ ve/
 nena sunt incenitua vicioꝝ: que animā quā san/
 gni spiritali morte pūunt. Et bñ murmurans
 p̄ra dñm populū serpentū moribus sternebat:
 vt ex ordine flagelli exterioris agnosceret q̄tam
 inuis p̄ncipem murmurado pareretur. Exaltatio
 autē serpentis enē: que dum percussus aspicerent sana/
 bant: passio nostri redēptiois est in cruce: in cui/
 solū fide regnū mortis z peccati superat. Recte etem
 p serpentes peccata: que animā simul z corpus ad
 interitū trahit exprimunt: non solū qz ignita: qz
 virulentū: qz ad pūmendū sunt asurti: verū etiā qz
 p serpente pūmi p̄ntes nostri ad peccandū pluz/
 siat de immortalib; sunt peccādo mortales effecti.
 Recte p serpente enē dñs offendit: qui venit in
 similitudinē carnis peccati: qz sicut eneus serps
 effugit quidē ignitis serpentib; similes: sed nullum
 prolius in suis mētib; habuit ardore veneni nos/
 centis: quin potius percussos a serpentib; sua exalta/
 tione sanabat: sic nimirū sic redēptio humane ges/
 neris nō carnē peccati: sed similitudinē induit car/
 nis peccati: in qua morte crucis pariendo credens
 res in se ab omni peccato: z ab ipsa etiā morte libe/
 rat. Sicut ergo moyses exaltavit serpentē in
 deserona inquit oportet exaltari filiū hominis:
 qz sicut illi qui exaltati p signo serpentē enē aspi/
 ciebant sanabant ad ipsa corpali morte z plaga
 quā serpentū morsus intulerat: ita qui in x̄p̄i
 um dñice passiois: credēdo: p̄fideos: sinceriter imi/
 rando aspiciūt: saluant in p̄petuū ab omni mor/
 te qua peccādo in animo p̄ter z carne p̄traxerāt.
 Un recte subiungit: Ut ois qui credit in ipō nō
 gear: sed habeat vitam eternā. Cui quidē verbi pa/
 ter sensus: qz qui credit in x̄p̄m nō solū p̄ditōne
 euadit penaz: sed z vitā p̄cipit eternā. Et hoc in/
 rer figurā distat z veritate: qz p illā vitā prelabat
 corpis: p hāc vitā dat sine fine mansura. S; que
 reuidū sollerter est: vt qd intellectus bene sentit
 opario p̄digna pficiat: quatenus p̄fessio recte nostre
 fidei z fobrie p̄seruādo ad p̄ceptionem p̄misse
 nobis vite mereat attingere. Cui qz bec de filio
 hominis dicunt qui exaltari in cruce z morte po/
 tuit: pat̄ne putaret nō bōdem? filiū tantū homis
 esse eū a quo vitā esse expectanda p̄petua: turauit
 ei dñs etiā diuinitatis sue p̄refacere sacramētū:
 vnūq; z eundē filiū dei z filiū homis mūdi osten/
 dere saluatoꝝ. Nam sequit: ¶ Sic em de? dile/
 xit mundū vt filiū suū vnigenitū daret: vt omis
 qui credit in eū nō peccat: sed habeat vitā eternā.

Unde notādum qz eadem de filio dei vnigenito
 replicat: que de filio hominis i cruce exaltato p̄f/
 miserat dicens: vt omis qui credit in eum non
 peccet: sed habeat vitam eternam: quia p̄fecto
 idem redēptiois noster filius dei ante secula et/
 stas: filius hominis factus est in fine seculoz: um z
 vt qui per diuinitatis sue potētā nos creauerat
 ad p̄fruentā vitē beatitudinem p̄bennis: ipse
 per fragilitatem humanitatis nostre nos restau/
 rarē ad recipiendā quā perdidimus vitā. Unde
 nobis satagendū est fratres charissimi: vt diuinitas
 beneficij vicem repēdentes: diligam? toto coz/
 detota anima: tota virtute deum patre: qui nos
 tanto amore p̄tor dilexit: vt proprio filio suo non
 parceret: sed pro nobis omnibus traderet illum.
 Diligamus ipsum filium: qui cum in forma dei es/
 set nostre libertatis z vite gratia formā serui acce/
 pit: factusq; est obediens vsq; ad mortē mortē au/
 rem crucis. Et sicut de eo dicit iohānes apostolus
 qui dilexit nos et lauit nos a peccatis nostris in
 sanguine suo. Diligamus sanctū eiusdē patris et filij
 spiritū: in cuius vnctione signati sumus in die
 redēptionis: qui vbi vult spirat: z vbi vultq; sp̄r
 rat continuo flāmam eiusdē diuine dilectionis ac/
 cendit. Credamus ipm patre z filiū z spiritū san/
 ctum vnū esse deum z dominū nostrā: ac debitis
 laudibus exaltemus nomen eius in inuicem: cui
 est gloria imperium z potestas ante secula seculoz.

Liber leuitice Alcuini: de fide san cte z diuinae trinitatis: ad glorio sum imperatorē Karolū deoꝝ de uotū nullus ac scriptus. Incipit prologus.

Domino glorio
 Karolo imperatorē augustissimo
 atq; christianissimo: hūiliter leuita Al/
 cuinus in domino deo p̄sentis prospe/
 ritatis ac p̄petue beatitudinis salutem. Dū di/
 gnitas imperialis a deo ordinata ad nil aliud ex/
 altata esse videt: nisi populo p̄cesse et p̄desse: p
 inde dat a deo electis potestas z sapiētia. Pote/
 stas: vt superbos opprimat: et defendat ab impio/
 bis humiles: Sapiētia vt regat et doceat pia sol/
 licitudine subiectos. His duob; sancte impator
 muneribus diuina vestra incompabiliter subli/
 mitatem eiusdē nominis et numinis antecessoꝝ
 bus gratia superat: et honorat: terroꝝe pos/
 tentie vestre sup oēs vniūq; gentes imitrens: vt
 voluntaria subiectioe ad vos veniant: quos p̄tor
 ribus bellicis labor tempib; sibi subdere non pos/
 suit. Quid igit: quid agendū est vestre deo deuot/
 tissime sollicitudini tpe ferenitatis et pacis: quo
 militaris laboris cingulo soluto rotis pacifica de/
 te populus p̄currere festinat ad vestre iustis edē
 ctum: inuentisq; anteb; omni gratie vestre consi/
 stens quid cui p̄sone vestra auctoritas p̄ape velle
 nisi etiam omni dignitati iusta decernere: rara
 p̄ape sc̄ca ammonere: vt quisq; let? cū p̄petue sa/
 lutis p̄cepto domū redeat? Ne vero mee in dño
 deuotiois studij octo torpes vestro in p̄dicatioe
 catholice fidei defuiss; adiutorio: directi sc̄issime
 auctari vitē de fide sc̄ce et diuinitate trinitatis sub spe/
 cie manualis libelli sermonē: vt diuine laus et filij

